

Početna stranica>Pokretanje sudskog postupka>Gdje i kako>**Kako pokrenuti sudski postupak?**
Kako pokrenuti sudski postupak?

Bugarska

1 Moram li se obratiti sudu ili postoji i druga mogućnost?

Odlazak na sud jedan je od nekoliko načina na koji se mogu riješiti sporovi.

Prije odlaska na sud stranke mogu prvo pokušati riješiti spor izvan suda.

Ako ne mogu same riješiti spor, stranke mogu pokrenuti postupak mirenja. Mirenje je dobrovoljni i povjerljivi postupak izvanjudskog rješavanja spora u kojem treća strana kao izmiritelj pomaže strankama da sporazumno riješe spor. Stranke dobrovoljno sudjeluju u postupku i od njega mogu odustati u bilo kojem trenutku.

Izmiritelj djeluje nepristrano i ne nameće rješenje spora. U postupku mirenja sva pitanja sporazumno rješavaju stranke.

Sve su rasprave o sporu povjerljive. Sudionici koji su uključeni u postupak mirenja ne smiju otkrivati okolnosti, činjenice i dokumente za koje doznaju tijekom postupka.

Popis izmiritelja kojima se stranke mogu obratiti ako žele spor riješiti izvanjudski mirenjem dostupan je na internetskim stranicama Ministarstva pravosuđa.

Mnogi su sudovi uspostavili centre za rješavanje sporova i mirenje koji surađuju s izmiriteljima na popisu.

Arbitraža je još jedno dostupno izvanjudsko pravno sredstvo. Može se primijeniti u imovinskim sporovima koji se ne odnose na stvarna prava ili posjed nekretnina, alimentaciju i naknadu na uzdržavanje djeteta ili prava iz radnog odnosa. Usluge arbitraže može pružati stalno tijelo. Druga je mogućnost da se pokrene posebni postupak za rješavanje određenog spora (*ad hoc* arbitraža). Arbitraža se provodi ako su stranke u sporu sklopile sporazum o arbitraži. Stranke na temelju tog sporazuma arbitraži podvrgavaju sve ili neke sporove koji mogu nastati ili su nastali među njima u okviru određenog ugovornog ili izvanugovornog odnosa. Sporazum može biti u obliku arbitražne klauzule u drugom ugovoru ili zaseban sporazum. Mora biti u pisanom obliku. Sporazum se smatra sklopljenim u pisanom obliku ako je sastavljen kao dokument koji su stranke potpisale ili ako je sklopljen razmjenom pisama, teleksa, brzjava ili drugih sredstava komunikacije.

Smatra se sklopljenim i ako tuženik, u pisanom obliku ili zahtjevu zabilježenom u zapisniku s arbitražnog ročišta, pristane da arbitražni sud raspravlja o sporu ili ako sudjeluje u arbitražnom postupku podnošenjem odgovora, dostavljanjem dokaza, podnošenjem protutužbe ili pojavljivanjem na arbitražnom ročištu, a da pritom ne osporava nadležnost arbitražnog suda.

U arbitražnom sporazumu stranke navode arbitražnu ustanovu kojoj žele povjeriti spor ili određenog arbitra kojeg žele imenovati i pravila arbitraže na temelju kojih žele da se spor riješi. Postupci pred arbitražnim sudom obično se vode prema pravilima arbitraže.

Za više informacija vidjeti [Nadležnost sudova](#).

2 Postoji li vremensko ograničenje za pokretanje sudskog spora?

Rokovi za pokretanje sudskih postupaka ovise o vrsti predmeta. Postoje različiti rokovi zastare (kojima se gasi samo subjektivno pravo) ili prekluzivni rokovi (kojima se gasi samo pravo na podnošenje tužbe pred sudom). Za više informacija vidjeti [Postupovne rokove](#).

Preporučljivo je da se u svakom slučaju savjetujete s odvjetnikom kako biste bili sigurni da nećete propustiti rok za podnošenje tužbe.

3 Trebam li se obratiti sudu u ovoj državi članici?

Vidjeti [Nadležnost sudova](#).

4 Ako je tako, kojem bih se točno sudu morao obratiti u ovoj državi članici s obzirom na to gdje ja živim i gdje druga stranka živi, odnosno s obzirom na druge aspekte mog predmeta?

Opće je pravilo da se tužba podnosi sudu koji je nadležan za područje na kojem tuženik ima stalnu adresu ili registrirano sjedište.

Međutim, postoje i posebna pravila za određene vrste tužbi, ovisno o položaju stranke ili predmetu spora, a navedena su u nastavku.

Tužbe protiv maloljetnika ili osoba lišenih pravne i poslovne sposobnosti podnose se sudu koji je nadležan za područje na kojem zakonski zastupnik stranke ima prebivalište.

Tužbe protiv osoba bez poznate adrese podnose se sudu nadležnom za područje na kojem odvjetnik ili zakonski zastupnik te osobe ima prebivalište ili, ako osoba nema odvjetnika ili zakonskog zastupnika, sudu koji je nadležan za područje na kojem tužitelj ima prebivalište.

Tužbe protiv pravnih osoba podnose se sudu nadležnom za područje na kojem pravna osoba ima registrirano sjedište. Tužbe povezane sa sporovima koji su nastali iz neposrednih odnosa s poslovnica ili podružnicama takvih ustanova ili osoba mogu se podnijeti i sudu koji je nadležan za područje na kojem se nalazi poslovnica ili podružnica.

Tužbe protiv države i državnih institucija, uključujući njihove odjele i podružnice, podnose se sudu koji je nadležan za područje na kojem su nastali pravni odnosi iz kojih spor proizlazi, osim ako se radi o tužbama koje treba podnijeti sudu koji je nadležan za područje na kojem se nalazi nekretnina ili izvršava oporuka. Ako su pravni odnosi nastali u drugoj državi, tužba se podnosi nadležnom sudu u Sofiji.

Tužba koja se odnosi na stvarna prava na nekretninama, podjelu imovine u zajedničkom vlasništvu ili utvrđivanje međa ili ponovno stjecanje vlasničkih prava na nekretninama podnosi se sudu koji je nadležan za područje na kojem se nekretnina nalazi. Tom se sudu podnose i tužbe povezane s ispravama kojima se stječu ili prenose stvarna prava na nekretninama te tužbe za poništenje, pobijanje i utvrđivanje ništetnosti isprava koje se odnose na stvarna prava na nekretninama.

Tužbe povezane s nasljeđivanjem, potpunim ili djelomičnim povlačenjem oporuka, podjelom nasljedstva ili poništavanjem dobrovoljne podjele imovine podnose se sudu koji je nadležan za područje na kojem se oporuka izvršava. Ako je oporučitelj bugarski državljanin, ali se oporuka izvršava u drugoj državi, te se tužbe mogu podnijeti sudu koji je nadležan za područje na kojem je oporučitelj imao posljednju stalnu adresu u Bugarskoj ili sudu koji je nadležan za područje na kojem se nalazi imovina.

Tužbe povezane s novčanim tražbinama koje proizlaze iz ugovora mogu se podnijeti i sudu koji je nadležan za područje na kojem dužnik ima trenutačnu adresu.

Tužbe povezane s alimentacijom i naknadom za uzdržavanje djeteta mogu se podnijeti i sudu koji je nadležan za područje na kojem tužitelj ima stalnu adresu.

Tužbe potrošača i protiv njih podnose se sudu koji je nadležan za područje na kojem potrošač ima trenutačnu adresu ili, ako nema trenutačnu adresu, za područje na kojem potrošač ima stalnu adresu.

Radnici mogu podnijeti tužbu protiv poslodavca i sudu koji je nadležan za područje na kojem se nalazi njihovo uobičajeno mjesto rada.

Ako ste pretrpjeli bespravnu štetu, možete podnijeti tužbu sudu koji je nadležan za područje na kojem je šteta nastala.

Tužbu za naknadu štete na temelju Zakona o osiguranju (*Kodeks za zastrahovaneto*) oštećena strana može protiv osiguravatelja, Jamstvenog fonda i Nacionalnog ureda bugarskih osiguravatelja cestovnih vozila podnijeti sudu koji je nadležan za područje na kojem je, u vrijeme kad je nastao osigurani događaj, tužitelj imao trenutačnu ili stalnu adresu, registrirano sjedište ili mjesto osiguranja. Tužba protiv tuženika iz različitih sudskih okruga ili povezana s imovinom koja se nalazi u drugim sudskim okruzima podnosi se, prema izboru tužitelja, sudu koji je nadležan za jedan od tih okruga.

Stranke ne mogu mijenjati nadležnost koja je određena zakonom. Međutim, stranke u vlasničkom sporu mogu odstupiti od pravila mjesne nadležnosti potpisivanjem sporazuma o određivanju nadležnosti određenog suda. Ta se odredba ne primjenjuje na sudove nadležne za područje na kojem se nekretnina nalazi.

Ugovori koji sadržavaju klauzule o izboru nadležnosti za sporove koji se odnose na zaštitu potrošača ili proizlaze iz radnog prava valjani su samo ako su potpisani nakon što nastane spor.

5 Kojem bih se točno sudu trebao obratiti u ovoj državi članici s obzirom na prirodu mog predmeta i vrijednost spora?

Opća pravila za podnošenje tužbe razlikuju se ovisno o vrsti predmeta i vrijednosti tužbenog zahtjeva.

Okružni sud nadležan je za rješavanje svih građanskih predmeta, osim onih za koje su izvorno nadležni pokrajinski sudovi. Pokrajinski sud, kao prvostupanjski sud, nadležan je za:

tužbe radi utvrđivanja ili osporavanja očinstva/majčinstva, prestanka posvojenja, proglašenja osobe pravno i poslovno nesposobnom ili opoziva takvog proglašenja

tužbe koje se odnose na vlasništvo i druga stvarna prava u vezi s imovinom čija je vrijednost veća od 50 000 BGN

tužbe povezane s građanskim i trgovačkim stvarima čija je vrijednost veća od 25 000 BGN, osim tužbi za alimentaciju i naknadu za uzdržavanje djece, tužbi iz područja radnog prava ili za povrat neovlaštenih izdataka

tužbe za poništenje upisa u registre i pobijanje činjenica iz javnih registara na temelju takvih upisa kada je to predviđeno zakonom

tražbine, bez obzira na njihovu vrijednost, objedinjene u jednoj tužbi sa zahtjevom za koji je nadležan pokrajinski sud ako će se raspraviti u okviru istog postupka

tužbe koje u skladu s drugim zakonima podliježu odluci pokrajinskog suda.

6 Mogu li sam pokrenuti sudski postupak ili to moram učiniti putem posrednika, primjerice odvjetnika?

Tužbu može podnijeti tužitelj ili njegov ovlašten zastupnik. Opunomoćenici stranaka mogu biti:

odvjetnici

roditelji, djeca ili bračni drug predmetne stranke

pravni savjetnici ili drugi zaposlenici s pravnim iskustvom u odgovarajućoj instituciji, poduzeću, pravnoj osobi i trgovcu pojedincu

pokrajinski guverneri koje je ovlastio ministar financija ili ministar regionalnog razvoja i javnih radova ako je predmetna stranka vlada i

druge osobe predviđene zakonom.

Zahtjevu je potrebno priložiti punomoć kojom se ovlašćuje zastupnik.

7 Kome točno podnosim zahtjev za pokretanje spora: prijamnom uredu ili uredu sudskog službenika ili nekoj drugoj službi?

Zahtjevi se obično podnose tajništvu suda, a zaprima ih sudski službenik tijekom radnog vremena suda. Mogu se poslati i poštom na adresu nadležnog suda.

8 Na kojem jeziku mogu podnijeti zahtjev? Mogu li to učiniti usmeno ili zahtjev mora biti u pisanom obliku? Mogu li zahtjev poslati faksom ili elektroničkom poštom?

Zahtjevi se moraju sastaviti na bugarskom i predati sudu u pisanom obliku. Mogu se slati poštom, ali ne telefaksom ili e-poštom. Zakon o parničnom postupku (*Grazhdanski protsesualen kodeks*) propisuje da se uz sve dokumente koje stranke podnesu na stranim jezicima moraju priložiti i prijevodi na bugarski koje su stranke ovjerile.

9 Postoje li posebni obrasci za pokretanje postupaka, a ako ne, kako moram izložiti predmet? Je li potrebno uvrstiti neke elemente u spis?

Zahtjevi se podnose u pisanom obliku. Ne postoje posebni obrasci za podnošenje zahtjeva, osim obrasca zahtjeva za izdavanje platnog naloga i drugih dokumenata koje je odobrilo Ministarstvo pravosuđa u vezi s postupkom izdavanja platnog naloga prema Zakonu o parničnom postupku. Zakonom o parničnom postupku propisan je niz minimalnih uvjeta za zahtjeve, ali ne i konkretan obrazac za njihovo podnošenje. U skladu sa Zakonom o parničnom postupku zahtjev mora sadržavati: naznaku suda, ime i adresu tužitelja i tuženika, njihove zakonske zastupnike ili, ako je primjenjivo, opunomoćenika, tužiteljev osobni identifikacijski broj i broj njegova telefaksa i teleksa, ako postoje, vrijednost tužbenog zahtjeva ako ga je moguće procijeniti, izjavu o okolnostima na kojima se zahtjev temelji, predmet zahtjeva i potpis osobe koja je podnijela zahtjev. Tužitelj u zahtjevu mora navesti koje dokaze dostavlja i koje činjenice namjerava njima dokazati te dostaviti sve pisane dokaze kojima raspolaže.

Zahtjev mora potpisati tužitelj ili njegov zastupnik. Ako postupak pokreće zastupnik u ime tužitelja, zahtjevu se mora priložiti punomoć kojom se potvrđuje da je zastupnik ovlašten pokrenuti postupak. Ako tužitelj ne zna kako potpisati zahtjev ili to nije u mogućnosti učiniti, zahtjev bi trebala potpisati ovlaštena osoba i navesti razloge zašto ga tužitelj nije potpisao. Zahtjev se dostavlja sudu u onoliko primjeraka koliko ima tuženika.

Uz zahtjev se prilažu punomoć ako zahtjev podnosi opunomoćenik, dokument kojim se potvrđuje plaćanje sudskih pristojbi i troškova ako je primjenjivo, primjerci zahtjeva i njegovih priloga, po jedan za svakog tuženika.

10 Hoću li morati platiti sudske troškove? Ako hoću, kada? Hoću li morati plaćati odvjetnika od samog podnošenja zahtjeva?

Podnošenje tužbe podrazumijeva plaćanje sudskih pristojbi, a one ovise o vrijednosti tužbenog zahtjeva i troškovima postupka ako zakonom nije drukčije određeno. Ako se vrijednost tužbenog zahtjeva ne može procijeniti, sudske pristojbe određuje sud. Vrijednost tužbenog zahtjeva navodi tužitelj. Ona je procjena novčane vrijednosti predmeta spora.

Vrijednost tužbenog zahtjeva mogu osporiti tuženik ili sud po službenoj dužnosti najkasnije na prvoj raspravi. Ako je naznačeni iznos nerealan, vrijednost tužbenog zahtjeva određuje sud.

Postoje dvije vrste sudskih pristojbi: jednostavne i razmjerne. Jednostavne pristojbe određuju se na temelju materijalnih, tehničkih i administrativnih troškova postupka. Razmjerne pristojbe temelje se na kamatama. Sudska pristojba naplaćuje se pri podnošenju zahtjeva za zaštitu ili pravno sredstvo te pri izdavanju dokumenata za koje se plaćaju pristojbe u skladu s tarifom koju je odobrilo Vijeće ministara.

Sudske pristojbe uglavnom se plaćaju pri podnošenju zahtjeva bankovnim prijenosom na račun suda. Svaka stranka mora sudu unaprijed platiti troškove zatražene usluge. Na zahtjev obje stranaka ili na inicijativu suda sve troškove snose obje stranke ili jedna stranka, ovisno o okolnostima. Troškove koje je potrebno platiti određuje sud.

Sudske pristojbe i troškovi ne moraju se plaćati kad je riječ o: tužiteljima koji su radnici, zaposlenici i članovi zadruga za zahtjeve koji proizlaze iz radnih odnosa, tužbama za alimentaciju i naknadu za uzdržavanje djece, postupcima koje je pokrenuo državni odvjetnik, tužiteljima u okviru postupaka pokrenutih zbog bespravne štete nastale zbog kaznenog djela za koje postoji pravomoćna osuđujuća presuda, posebnim zastupnicima koje je imenovao sud za stranku čija je adresa nepoznata.

Sudske pristojbe i troškovi ne određuju se fizičkim osobama za koje sud utvrdi da nemaju dostatnih sredstava. Ako se podnese zahtjev za oslobođenje od plaćanja troškova, sud uzima u obzir dohodak osobe i njezine obitelji, utvrđenu imovinu, bračni status, zdravlje, zaposlenost, dob i druge okolnosti. U takvim se slučajevima parnični troškovi isplaćuju iz predviđenih sredstava u proračunu suda. Ako zahtjev za pokretanje stečajnog postupka podnese dužnik, sudske se pristojbe ne naplaćuju. Sudske se pristojbe naplaćuju iz stečajne mase kada se imovina dijeli u skladu sa Zakonom o trgovačkim društvima (*Targovski zakon*).

Ako se zahtjev u cijelosti ili djelomično prihvati, sud tuženiku nalaže da tužitelju isplati dio troškova postupka razmjerno stupnju uspjeha u sporu (sudske pristojbe, odvjetničke naknade, troškovi koji se odnose na dolaske na ročište i prikupljanje dokaza). Ako je tužitelju odobrena besplatna pravna pomoć, tuženiku se nalaže naknada troškova razmjerno dijelu zahtjeva s kojim je tužitelj uspio u sporu. Ako je predmet obustavljen, tuženik ima pravo na naknadu troškova, a ako sud odbije zahtjev, tuženik ima pravo potraživati naknadu nastalih troškova razmjerno dijelu zahtjeva koji je odbijen.

Odvjetničke naknade dogovaraju klijent i odvjetnik te se obično plaćaju pri potpisivanju ugovora o pravnom zastupanju ili u skladu s uvjetima plaćanja.

Angažiranje odvjetnika za podnošenje tužbe i tijekom sudskog postupka nije obvezno.

11 Mogu li zatražiti pravnu pomoć?

Svaka fizička osoba može zatražiti pravnu pomoć ako za to ispunjava zakonske uvjete. Pravna pomoć podrazumijeva pružanje besplatnog pravnog savjeta.

Zahtjev za pravnu pomoć podnosi se u pisanom obliku sudu pred kojim se vodi predmet. U rješenju kojim se odobrava zahtjev sud mora navesti vrstu i opseg pravne pomoći koja se dodjeljuje. Rješenje o dodjeli pravne pomoći stupa na snagu od datuma podnošenja zahtjeva ako sud ne odluči drugačije. Rješenje se izdaje na zatvorenoj sjednici ako sud ne smatra potrebnim saslušati stranku kako bi se razjasnile sve okolnosti. Protiv rješenja kojim se odbija pravna pomoć može se podnijeti osobna žalba. Žalbeni sud donosi konačno rješenje.

U građanskim i upravnim predmetima pravna se pomoć odobrava kada, na temelju dokaza koje su dostavila odgovarajuća nadležna tijela, sud ili predsjednik Nacionalnog ureda za pravnu pomoć utvrdi da stranka nema sredstava za plaćanje odvjetničke naknade. Za potrebe tog utvrđivanja sud uzima u obzir sljedeće:

dohodak stranke ili njezine obitelji

imovinu i sredstva stranke utvrđene izjavom

bračni status stranke

zdravstveno stanje stranke

je li stranka zaposlena

dob stranke

ostale okolnosti.

Pravna pomoć ne pruža se:

ako nije opravdana u odnosu na korist koju bi donijela osobi koja podnosi zahtjev za pravnu pomoć

ako je zahtjev očito neosnovan, neopravdan ili nedopušten

u predmetima koji uključuju trgovačke i porezne sporove prema Zakonu o poreznom postupku i postupku osiguranja (*Danachno-osiguriteln protsesualen kodeks*), osim ako je stranka koja podnosi zahtjev za pravnu pomoć fizička osoba i ispunjava uvjete za pravnu pomoć.

Pravna pomoć ukida se:

kada se promijene okolnosti zbog kojih je dodijeljena

smrću fizičke osobe kojoj je dodijeljena.

Sud po službenoj dužnosti ili na zahtjev stranke ili odvjetnika kojeg je imenovao određuje potpuni ili djelomični prestanak dodijeljene pravne pomoći od trenutka kad nastupi promjena u okolnostima zbog kojih je pravna pomoć odobrena.

Sud po službenoj dužnosti ili na zahtjev stranke ili odvjetnika kojeg je imenovao određuje potpuno ili djelomično poništavanje pravne pomoći ako utvrdi da uvjeti pod kojima je pravna pomoć dodijeljena nisu postojali djelomično ili u potpunosti.

Ako se pravna pomoć poništi, stranka je dužna platiti ili vratiti sve iznose od kojih je neopravdano bila oslobođena te naknadu odvjetniku kojeg je imenovao sud i koji je zastupa u postupku.

Odvjetnik kojeg je imenovao sud nastavlja izvršavati svoje dužnosti do stupanja na snagu rješenja kojim prestaje ili se poništava pravna pomoć ako je to potrebno radi zaštite stranke od nepovoljnih pravnih posljedica. Rok za podnošenje žalbe ne teče između dana donošenja sudskog rješenja o prestanku ili poništavanju pravne pomoći i dana njegova stupanja na snagu. Rok nastavlja teći nakon što to razdoblje istekne.

12 Kada se smatra da je moj postupak službeno pokrenut? Hoće li mi nadležna tijela dati neke povratne informacije o tome je li moj predmet pravilno izložen?

Sud zahtjeve i ostalu korespondenciju koji su pristigli poštom te dokumente koji su osobno dostavljeni tijekom radnog vremena suda na dan primitka upisuje u očevidnik o pristigloj korespondenciji. Postupak se službeno smatra pokrenutim na dan kada je sud zaprimio zahtjev. Ako je zahtjev poslan poštom ili ga je zaprimio pogrešan sud, smatra se zaprimljenim na dan otpreme pošte ili na dan kada ga je pogrešni sud zaprimio. Sud provjerava ispravnost zahtjeva. Ako je zahtjev nepravilan ili mu nisu priloženi svi potrebni dokumenti, od tužitelja se zahtijeva da u roku od tjedan dana otkloni neusklađenosti te ga se obavješćuje o tome ima li pravo na pravnu pomoć. Ako adresa tužitelja nije navedena, a sudu je nepoznata, tužitelja se o tome obavješćuje postavljanjem obavijesti na mjestu koje je za to predviđeno na sudu na tjedan dana. Ako tužitelj ne uspije pravodobno otkloniti neusklađenosti, zahtjev mu se vraća zajedno s prilogima. Ako adresa tužitelja nije poznata, zahtjev se čuva u tajništvu suda kako bi bio dostupan tužitelju. Isto vrijedi i ako se tijekom postupka utvrde neusklađenosti u zahtjevu. Postupak se smatra pokrenutim na datum primitka izmijenjenog zahtjeva.

Ako sud provjerom utvrdi da je riječ o nedopuštenom zahtjevu, vraća ga tužitelju.

Vraćanjem zahtjeva tužitelju ne isključuje se mogućnost ponovnog podnošenja zahtjeva sudu, ali se u tom slučaju smatra da je postupak pokrenut na dan ponovnog podnošenja zahtjeva.

Sudska tijela ne šalju poseban dokument kojim se potvrđuje da je predmet ispravno pokrenut, ali to je razvidno iz provedbe određenih postupaka. Od tuženika se zahtijeva podnošenje pisanog odgovora u određenom roku te ga se obavješćuje o tome koje podatke odgovor mora sadržavati. Tuženik se isto tako obavješćuje o posljedicama ako ne odgovori ili ne ostvari svoja prava te o mogućnosti dobivanja pravne pomoći ako mu je ona potrebna i ima na nju pravo. Pisani odgovor tuženika treba sadržavati: naznaku suda i broj predmeta, ime i adresu tuženika i prema potrebi njegova zakonskog zastupnika ili opunomoćenika, stajalište tuženika u pogledu dopuštenosti i osnovanosti zahtjeva, stajalište tuženika u pogledu okolnosti na kojima se zahtjev temelji, argumente protiv zahtjeva i okolnosti na kojima se ti argumenti temelje, potpis osobe koja je podnijela odgovor. Tuženik u odgovoru na zahtjev mora navesti koje dokaze dostavlja i koje činjenice njima namjerava dokazati te dostaviti sve pisane dokaze kojima raspolaže. Odgovoru se moraju priložiti punomoć, ako ga podnosi opunomoćenik, kao i kopije odgovora i njegovih priloga, po jedan za svakog tužitelja. Ako tuženik u utvrđenom roku propusti dostaviti pisani odgovor, iznijeti svoje stajalište, uložiti prigovore, osporiti istinitost dokumenta priloženog zahtjevu ili ako propusti ostvariti svoja prava na podnošenje protuzahatjeva, incidentalnog zahtjeva ili od treće strane propusti zatražiti da intervenira u njegovo ime, odriče se mogućnosti da navedeno poduzme nakon propisanog roka, osim ako je propust posljedica posebnih nepredviđenih okolnosti.

Nakon provjere ispravnosti i dopuštenosti podnesenih zahtjeva sud odlučuje o načinu vođenja postupka i odgovara na zahtjeve i prigovore stranaka u pogledu svih pitanja prije početka suđenja te dopuštenosti dokaza. Sud isto tako može naložiti mirenje ili drugu vrstu dobrovoljnog rješavanja spora. Sud zakazuje javnu raspravu u predmetu na koju poziva stranke. Sudski službenik upućuje poziv strankama kojima se dostavlja primjerak sudske odluke. Zakonom o parničnom postupku za trgovačke je predmete propisana uzajamna razmjena dokumenata između stranaka. Nakon što zaprimi odgovor, sud šalje primjerak odgovora i njegovih priloga tužitelju, koji u roku od dva tjedna može podnijeti dodatni zahtjev. Tim zahtjevom tužitelj može nadopuniti i pojasniti izvorni zahtjev. Nakon što zaprimi dodatni zahtjev, sud šalje primjerak zahtjeva i njegovih priloga tuženiku, koji može dostaviti odgovor u roku od dva tjedna. Tuženik u dodatnom odgovoru mora odgovoriti na dodatni zahtjev.

Nakon provjere ispravnosti razmijenjenih dokumenata i dopuštenosti podnesenih zahtjeva, uključujući njihove iznose i druge zahtjeve te prigovore stranaka, sud odlučuje o svim pitanjima prije početka suđenja te o dopuštenosti dokaza. Sud određuje datum javne rasprave, na koju stranke poziva slanjem dodatnog odgovora tužitelju, te obavješćuje stranke o svojoj odluci. Sud može naložiti mirenje ili drugu vrstu dobrovoljnog rješavanja spora. Nakon što su svi dokazi podneseni razmjenom dokumenata i ako se postigne dogovor da stranke ne moraju prisustvovati raspravi te ako stranke tako žele, sud može voditi postupak na zatvorenoj sjednici i strankama omogućiti podnošenje pisanih obrana i odgovora.

Zakon o parničnom postupku sadržava posebne odredbe kojima se uređuju određena postupovna pravila – skraćeni postupci, postupci u bračnim stvarima, osobni status, pravna i poslovna nesposobnost, sudska podjela, zaštita i ponovna uspostava vlasničkih prava nad imovinom, vlasnički listovi, kolektivne parnice i zahtjevi za izdavanje naloga za izvršenje, postupci privremene pravne zaštite, zahtjevi za zaštitu i postupci izvršenja. Zakonom o trgovačkim društvima utvrđena su posebna pravila o stečajnim postupcima i povezanim zahtjevima.

13 Hoću li dobiti detaljne informacije o rasporedu sljedećih događaja (poput roka u kojem moram uložiti dokument za obranu)?

Ako je javna rasprava zakazana na zatvorenoj sjednici, sud poziva stranke na raspravu. Ako je rasprava odgođena na javnoj raspravi, stranke koje su uredno pozvane neće dobiti sudski poziv za sljedeću raspravu ako su o datumu obaviještene na raspravi. Sudski se poziv izdaje najkasnije tjedan dana prije rasprave. To se pravilo ne odnosi na postupke izvršenja. Sudski poziv sadržava naznaku suda koji ga izdaje, ime i adresu osobe koja je pozvana, broj predmeta zbog kojeg se poziva i svojstvo u kojem se osoba poziva, mjesto i vrijeme rasprave te pravne posljedice nedolaska.

Sud strankama dostavlja primjerak svih odluka protiv kojih je moguće podnijeti zasebnu žalbu.

Stranke dobivaju obavijest o rokovima koje je sud odredio za provođenje postupka, ali ne i o rokovima propisanim zakonom, osim rokova za žalbu protiv sudske odluke. Sud je dužan u svakoj sudskoj odluci navesti tijelo kojemu se može podnijeti žalba i rok za njezino podnošenje.

Posljednji put ažurirano: 23/09/2021

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.